

Tong den vise drage

Læseprøve

1. kapitel

For tusind år siden var der et kæmperige i Østen, der som andre mægtige riger blev regeret af en kejser. Som det er skik og brug med konger og kejsere, var det kejserens søn, der blev kejser, når hans far døde.

I dette rige var der floder, der havde det med at gå over deres bredder og ødelægge menneskenes afgrøder og huse, men der var et selskab af drager, der vogtede over floderne, så de drev roligt af sted og ikke gjorde skade. Hver gang en flod strømmede over og skabte oversvømmelse, var det tegn på, at en drage lige var død. Disse drager kunne spy ild som alle andre drager, men de havde svoret aldrig at bruge det og i stedet at lære menneskene visdom.

En af disse drager hed Tong, han boede på et bjerg i rigets sydlige del tæt ved kejserens by. Han sad en dag og kiggede ud over landskabet ved bjergets fod, hvor der lå en menneskelandsby klods op ad floden, og kejserens by med det gyldne palads ragede op inde imellem bakkerne i horisonten. Træerne strakte sig op ad højdedragene, og floden bugtede sig som en slange gennem den smaragdgrønne dal.

Nede ved foden af hans bjerg lå et hus, der havde været forladt i mange år. Det havde været et kønt hus engang, men nu var det forfaldent. Jorden omkring det var frugtbar, men ingen dyrkede den. Der kom sjældent mennesker i nærheden af Tongs bjerg.

Han var ikke i det bedste humør i dag, for han skulle for første gang møde sin fætter fra Vesten, der hed Baff, og han havde hørt mange rygter om dragerne fra det fjerne. Menneskene er fortalte historier om, hvordan de spærrede unge piger inde i fangetårne, angreb menneskebyer for at sprude ild over dem og måske æde nogen af indbyggerne.

Var hans fætter Baff virkelig en af dem, der gav næring til disse historier? Det sagde rygterne om ham, og det hed sig også, at han modtog guld fra konger for at vogte deres slotte og føjede det til den skat, som lå gemt i hans hule.

Baff kom til Østen for at vogte kejser Xiangs slot. Denne kejser havde regeret med grusomhed, siden han havde arvet tronen efter sin far og tålte ikke modsigelser. Tong grublede over, hvorfor der ikke var nogen af de andre drager, der havde prøvet at oplære

ham, mens han var tronfølger, men nu ville Tong gøre alt for at fortælle ham, hvordan en god kejser skulle regere.

Det blev ikke i dag, familie var jo familie, så han måtte modtage fætteren. Så blev der heller ingen tur til menneskelandsbyen i dag. Det var hans store fornøjelse at flyve derned i skikkelse af en guldsmed og sætte sig i vinduet ved et bestemt hus, hvor faren i familien altid sang om ham, Tong den vise drage, og moren fortalte historier. De to børn i familien troede fuldt og fast på, at han eksisterede og ville gerne møde ham. Tong ville også gerne en dag mødes med denne familie, han lærte meget af at sidde og lytte til dem. De havde ikke brug for Tongs visdom, den havde de selv, det fremgik af deres sange og historier.

Nu så han Baff komme flyvende, hæslig så han ud, grøn og skællet og med sammenvoksede øjenbryn, ikke som Tong med hans gyldenrøde krop og store, venlige øjne.

"Halløjsa, fætter," hvæsedes Baff i det han satte sig på bjerget ved siden af Tong.

"Velkommen skal du være," svarede Tong, "jeg har hørt meget om dig. Du har overlevet menneskenes evige kamp mod drager i Vesten i længere tid end de fleste."

"Det stemmer," svarede den grønne drage og nikkede stolt med hele den lange hals. "I går udslettede jeg hele to landsbyer i bare én ildspruden."

"Synes du det er noget at være stolt af?"

"I Vesten er det dragernes styrke, hvordan klarer I jer her uden det?"

"Vi har vores skikke, fætter, og I har jeres, men hvad er meningen med at plage menneskene som I gør?"

"Men kære fætter, menneskene er ikke et hak bedre. De fører krige, hvor de dræber hinanden i massevis, og de nøjes ikke med at spærre inde som jeg gør, i deres fængsler har de torturkamre, hvor..."

"Tak, du behøver ikke gå i detaljer!" hvæsedes Tong og sendte en gang røg ud af sine næsebor, som han altid gjorde, når han blev vred, "men vi drager skal lære dem noget andet, det er hvad vi er født og opdraget til her. Du er hyret af kejser Xiang?"

"Han har sendt bud, han vil betale mig en klækkelig mængde guld for at beskytte sit palads mod et oprør, der ifølge hans spioner skulle være under opsejling, men prøv lige at se der!"

Tong kiggede i den retning, hvor hans fætter pegede med sin vinge og så en hær angribe en by længere væk end byen ved floden, dræbe dens indbyggere og brænde husene.

"Hvad ville du gøre, hvis du havde fået den opgave at beskytte den bys indbyggere?" hvædede Baff. "Det kunne du ikke gøre på anden måde end ved at dræbe disse soldater med din ild."

"Det er ikke vores opgave, her hos os skal vi lære disse mennesker, at man kommer længst med mildhed, det er jeg overbevist om, at jeg kan få lært kejseren."

"Jeg tror det ikke, men hvad? Jeg hjælper den, der betaler guld, det er hvad jeg lever for."

De to dragefætre tilbragte aftenen sammen med at spille drageskak, det havde de da tilfælles, og da natten faldt på, gik de til ro, Baff fik en soveplads i sin fætters gæstehule.

Køb bogen hos Saxo:

https://www.saxo.com/dk/tong-den-vise-drage-og-andre-fortaellinger_mogens-soerensen_paperback_9788740901856